

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2016. gada 15. septembrī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas saistīti ar pārrunām pirms direktīvas par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu ražošanu, tirdzniecību un noformēšanu pieņemšanas — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar juridisko konsultāciju aizsardzību — Tiesības uz aizstāvību — Sevišķas sabiedrības intereses

Lieta T-710/14

Herbert Smith Freehills LLP, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *P. Wytinck*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *E. Rebasti*, *M. Veiga* un *M. J. Herrmann*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Van Nuffel*, *J. Baquero Cruz* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Padomes 2014. gada 23. jūlija Lēmumu 18/c/01/14, ar ko atteikta piekļuve dažiem dokumentiem, kas saistīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.), pieņemšanu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *D. Gracijs* [*D. Gratsias*], tiesneši *M. Kančeva* [*M. Kancheva*] un *K. Veters* [*C. Wetter*] (referents),

sekretāre *M. Žuniusa* [*M. Junius*] administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2016. gada 22. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja, *Herbert Smith Freehills LLP*, ar 2014. gada 16. aprīļa vēstuli, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), Eiropas Savienības Padomei iesniedza pieteikumu par piekļuvi “visiem dokumentiem (ieskaitot iekšēja rakstura dokumentus un projektus), ko Padomes Juridiskā dienesta ierēdņi bija sagatavojuši par jaunās Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu [...] priekšlikumu juridiskā pamatojuma vērtējumu, gatavojoties sarunām [saistībā ar šo direktīvu] starp trim dalībniekiem 2013. gadā, reaģējot uz šīm sanāksmēm vai pēc šīm sanāksmēm, vai kuros uz tām ir atsauce”. Tā arī norādīja, ka “pēc tam, kad Padomes Juridiskais dienests būs piekritis šim pieteikumam, [tā gaida], ka saņems (vismaz) dokumentus (ieskaitot iekšējos dokumentus un projektus) par Juridiskā dienesta vērtējumu vai pētījumu par [direktīvas] 24. panta priekšlikumu.”
- 2 2014. gada 4. jūnijā Padome atbildēja prasītājam, atsakot piekļuvi visiem pieprasītajiem dokumentiem.
- 3 Šajā sākotnējā lēmumā par atteikumu Padome norādīja, ka tās Juridiskais dienests nav sagatavojis nekādu atzinumu par kādu no pieteikumā norādītajiem aspektiem. Attiecībā uz iekšējiem dokumentiem un projektiem tā norādīja uz ierobežotu skaitu dokumentu korespondencē starp Padomes Juridiskā dienesta ierēdņiem, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas juridisko dienestu ierēdņiem un dalībvalstu pārstāvjiem, un to, ka dažos šīs korespondences dokumentos pielikumos esot ietvertas Parlamenta un Padomes direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu (turpmāk tekstā – “TID”) priekšlikuma 24. panta pagaidu versijas un ar to saistītās priekšlikuma daļas. Padome uzskatīja, ka to izpaušana apdraudētu intereses lūgt un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus un – attiecībā uz personas datiem – to personu privāto dzīvi, kas piedalījušās korespondences apmaiņā.
- 4 Ar 2014. gada 16. jūnija vēstuli prasītāja iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas minēti sākotnējā pieteikumā.
- 5 Ar 2014. gada 23. jūlija lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2014. gada 24. jūlijā, Padome noraidīja prasītājas atkārtoto pieteikumu un atteica piekļuvi identificētajiem dokumentiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 6 No apstrīdētā lēmuma satura izriet, ka dokumenti, ko prasītāja identificēja kā tos, attiecībā uz kuriem tika atteikta piekļuve (turpmāk tekstā saukti kopā – “pieprasītie dokumenti”), ir:
  - 2013. gada 21. novembra vēstule, kuru Padomes Juridiskā dienesta ierēdnis bija sūtījis Parlamenta un Komisijas juridiskajiem dienestiem un kurā bija ietverta pagaidu juridiska nostāja par TID 24. panta formulējumu (turpmāk tekstā – “dokuments Nr. 1”);
  - 2013. gada 26. novembra vēstule, ko Padomes Juridiskā dienesta ierēdnis bija nosūtījis dalībvalsts juriskonsultam un kurā bija ļoti īsi paskaidrots īpašā projekta galvenais juridiskais mērķis; TID 24. panta pagaidu versija un ar to saistītās Komisijas priekšlikuma daļas pielikumā (turpmāk tekstā – “dokuments Nr. 2”);

- 2013. gada 2. decembra vēstule, ko Padomes Juridiskā dienesta ierēdnis bija nosūtījis Parlamenta un Komisijas juridisko dienestu ierēdņiem un kurā bija ļoti īsa piezīme par teksta iespējamo interpretāciju; TID 24. panta pagaidu versija un ar to saistītās Komisijas priekšlikuma daļas pielikumā (turpmāk tekstā – “dokuments Nr. 3”);
  - 2013. gada 3. decembra vēstule, ko Padomes Juridiskā dienesta ierēdnis bija nosūtījis Padomes ģenerālsēkretariāta “B 4B” ģenerāldirektorāta (ĢD) ierēdnim un kurā bija īsa atsauce uz tā pielikumā atrodamo projektu; TID 24. panta pagaidu versija un ar to saistītās Komisijas priekšlikuma daļas pielikumā (turpmāk tekstā – “dokuments Nr. 4”);
  - 2013. gada 4. decembra vēstule, kuru Padomes Juridiskā dienesta ierēdnis bija sūtījis Parlamenta un Komisijas juridiskajiem dienestiem un kurā bija atsauce uz spriedumu un īsas iepriekšējas norādes uz tā atbilstību (turpmāk tekstā – “dokuments Nr. 5”).
- 7 Apstrīdētajā lēmumā Padome konstatēja, ka pieprasītajos dokumentos ir juridiski atzinumi neformālas korespondences formā par iepriekšēju juridisku nostāju par TID normu, kas esot īpaši pretrunīga un kas ir bijusi pamats sarežģītām un grūtām diskusijām Padomē un iestāžu starpā.
  - 8 Padome arī konstatēja, ka TID likumdošanas procesā ir intensīvi apstrīdējusi tabakas industrija, ka otrs tabakas ražotājs ir uzsācis tiesvedību Anglijas tiesās, apstrīdot TID likumību un ka tādējādi pastāvot reāls un paredzams risks, ka tiks formulēts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu. Padome arī norādīja, ka Polija paredz iespēju celt prasību Eiropas Savienības Tiesā par TID atcelšanu. Tā arī uzskatīja, ka TID 24. pantā atrodamā un pieprasītajos dokumentos analizētā “brīvas aprites klauzula” neizbēgami esot daļa no paziņotajām debatēm tiesā. Šajos apstākļos Padome uzskatīja, ka pieprasīto dokumentu satura izpaušana būtu varējusi apdraudēt aizstāvības tiesā efektivitāti un tādējādi kaitēt arī pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principam un tiesībām uz aizstāvību.
  - 9 Padome arī uzsvēra, ka tās juridiskā dienesta ierēdņu izstrādātie dokumenti, pamatojoties uz neformālu un iepriekšēju bāzi, esot īpaši jāaizsargā, tieši to neformālā un pagaidu rakstura dēļ. Padomes skatījumā, šādu dokumentu satura izpaušanai būtu ievērojamas sekas uz veidu, kā funkcionē juridiskais dienests, un uz brīvību paust savu nostāju un, galu galā, tā varētu apdraudēt tās spēju lūgt un saņemt “atklātu, objektīvu un pilnīgu” juridisku atzinumu.
  - 10 Tādējādi Padome secināja, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums, kas saistīts ar juridisku konsultāciju aizsardzību.
  - 11 Attiecībā uz sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu, kuras varētu pamatot izpaušanu, Padome uzskatīja, ka, ņemot vērā aplūkoto juridisko atzinumu īpaši delikāto raksturu, kas varētu būtu strīdu pamatā, pārskatāmības intereses un līdzdalība likumdošanas procesā šajā gadījumā neprevalējot pār vajadzību aizsargāt juridisko nostāju, kura ietverta pieprasītajos dokumentos, kas katrā ziņā ir tikai priekšlaicīgi un neatspoguļo Padomes oficiālo nostāju.
  - 12 Attiecībā uz jautājumu par to, vai varētu piešķirt daļēju piekļuvi, Padome secināja, ka uz šajā pieteikumā par daļēju piekļuvi pieprasīto dokumentu daļām pilnībā attiecas minētais izņēmums.
  - 13 Visbeidzot, Padome atteica piekļuvi personas datiem dokumentos, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 6. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību, tai pievienojot pieteikumu par paātrinātu procedūru.

- 15 Ar 2014. gada 7. novembra lēmumu Vispārējā tiesa (astotā palāta) noraidīja pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procedūrā.
- 16 2014. gada 19. decembrī Komisija iesniedza iebildumu rakstu.
- 17 Replika Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2015. gada 25. februārī.
- 18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 8. janvārī, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2015. gada 3. marta rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva tai iestāties lietā.
- 19 2015. gada 15. aprīlī Komisija iesniedza savu iestāšanās rakstu.
- 20 Atbilde uz repliku Vispārējā tiesas kancelejā tika saņemta 2015. gada 16. aprīlī.
- 21 Prasītājas paskaidrojumi saistībā ar iestāšanās rakstu tika iesniegti 2015. gada 29. maijā.
- 22 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (astotā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.
- 23 Ar 2015. gada 11. novembra rīkojumu Vispārējā tiesa atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 91. panta c) punktam uzdeva Padomei iesniegt pieprasīto dokumentu kopijas un norādīja, ka saskaņā ar šī reglamenta 104. pantu šo dokumentu saturs prasītājam netiks izpausts. Padome šo rīkojumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 24 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2016. gada 22. janvāra tiesas sēdē.
- 25 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Padomes un Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 27 Savas prasības atcelt tiesību aktu atbalstam prasītāja – pēc tam, kad tā bija atsaukusi atbildes rakstā ietvertu trešo pamatu, – izvirza divus pamatus, attiecīgi, pirmo, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma pārkāpumu, un otro, kas attiecas uz minētās regulas 4. panta 6. punkta pārkāpumu.

Ievada piezīmes

- 28 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 1. apsvērumu minētā regula saskan ar LES 1. panta otrajā daļā pausto vēlmi iezīmēt jaunu posmu, veidojot “vēl ciešāku Eiropas tautu savienību”, kur lēmumu pieņemšana ir, cik iespējams, atklāta un, cik iespējams, tuvināta pilsoņiem. Kā tas ir atgādināts šīs regulas preambulas otrajā apsvērumā, sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem

ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 34. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 68. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 72. punkts).

- 29 Tālab, kā tas ir atgādināts šīs regulas preambulas ceturtajā apsvērumā un 1. pantā, Regulas Nr. 1049/2001 mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk nodrošināt sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 33. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 73. punkts).
- 30 Protams, šīs tiesības tomēr ir pakļautas zināmiem ierobežojumiem, kas ir pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk un atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 11. apsvērumam, tās 4. pantā ir paredzēts izņēmumu tiesiskais regulējums, kas iestādēm dod tiesības atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt kādām no interesēm, kuras ir aizsargātas ar šo pantu (spriedumi, 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 70. un 71. punkts; 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 29. punkts).
- 31 Tomēr, tā kā minētie izņēmumi paredz atkāpes no principa, ka sabiedrībai nodrošināma iespējami plašākā pieeja dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedumi, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63. punkts; 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 36. punkts; 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 73. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75. punkts).
- 32 Tomēr ar to vien, ka dokuments attiecas uz kādu no interesēm, kura ir aizsargāta ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzēto izņēmumu, nevar būt pietiekami, lai pamatotu šā izņēmuma piemērošanu (spriedumi, 2014. gada 3. jūlijs, *Padome/in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 51. punkts, un 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation/Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. punkts).
- 33 Proti, pirmkārt, ja attiecīgā iestāde nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publiskot, tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski kaitēt interesēm, ko aizsargā kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas. Turklāt šāda kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel un Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Otrkārt, ja iestāde piemēro kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, tai ir jāizsver sevišķās intereses, kādas ir jāaizsargā ar attiecīgā dokumenta neizpaušanu, un it īpaši vispārīgās intereses, kas saistītas ar šā dokumenta publiskošanu, ņemot vērā priekšrocības, kuras – kā tas arī norādīts Regulas Nr. 1049/2001 preambulas otrajā apsvērumā – izriet no pieaugošās pārskatāmības, proti, labākas pilsoņu līdzdalības lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī lielākas pārvaldes sistēmas leģitimitātes, efektivitātes un atbildības pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 45. punkts; 2013. gada 17. oktobris, *Padome/Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 32. punkts, un 2014. gada 3. jūlijs, *Padome/in 't Veld*, C-350/12 P EU:C:2014:2039, 53. punkts).
- 35 Turklāt Tiesa ir arī atzinusi, ka šiem apsvērumiem acīmredzami ir īpaša nozīme, kad Padome darbojas likumdevēja statusā, kā tas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvēruma, saskaņā ar kuru tieši šādā gadījumā ir jānodrošina plašāka piekļuve dokumentiem. Pārskatāmība šajā kontekstā palīdz

stiprināt demokrātiju, dodot pilsoņiem iespēju pārbaudīt tiesību akta pamatā esošās informācijas kopumu. Proti, pilsoņu iespēja pārzināt likumdošanas darbības pamatus ir nosacījums tam, lai tie varētu efektīvi īstenot savas demokrātiskās tiesības (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46. punkts, un 2013. gada 17. oktobris, *Padome/in 't Veld*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 33. punkts).

Par pirmo pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma pārkāpumu

- 36 Izvirzīdama pirmo pamatu, kuram ir divas daļas, prasītāja pārmet Padomei, ka tā ir izdarījusi divus Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma pārkāpumus.
- 37 Pirmās daļas ietvaros prasītāja norāda, ka dokumenti Nr. 1, 2, 3 un 5 neietilpst Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētā izņēmuma par juridiskām konsultācijām piemērošanas jomā.
- 38 Otrās daļas ietvaros tā norāda, ka, ja arī dokumenti Nr. 1, 2, 3 un 5 ietilptu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma piemērošanas jomā, to saturs tik un tā – kā arī dokuments Nr. 4 – būtu prasītājam jāizpauž, jo pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato izpaušanu.

Par pirmā pamata pirmo daļu

- 39 Prasītājas skatījumā, izņēmums saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētajām juridiskajām konsultācijām nevar tikt paplašināts līdz korespondences apmaiņai ar trešajām personām likumdošanas procesa ietvaros. Faktiski dokumenti Nr. 1, 2, 3 un 5 esot nekas cits kā rezultāts starpiestāžu debatēm par piedāvātā leģislatīvā akta saturu. Minētais izņēmums attiecoties vien uz iekšējiem atzinumiem, ko sagatavo attiecīgās iestādes juridiskais dienests. Padome tādējādi esot pieļāvusi kļūdu, atsaukdamās uz attiecīgo izņēmumu paziņojumiem, kas nosūtīti Parlamenta un Komisijas juridisko dienestu ierēdņiem, kā arī dalībvalsts juriskonsultam.
- 40 Padome un Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 41 Atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajam ievilkumam iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja tā publiskošana var kaitēt juridisko atzinumu aizsardzībai un ja vien tā publiskošana nav pamatota ar sevišķām sabiedrības interesēm.
- 42 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kas piemērojams juridiskajiem atzinumiem, pārbaudei, kas Padomei jāveic gadījumā, kad tai lūdz publiskot dokumentu, obligāti jānotiek trijos posmos atbilstoši šajā normā ietvertajiem trim kritērijiem (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 37. punkts, un 2014. gada 3. jūlijs, *Padome/in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 95. punkts).
- 43 Tādējādi pirmajā posmā Padomei ir jāpārlicinās, vai dokuments, kuru lūdz publiskot, patiešām attiecas uz juridisko konsultāciju. Otrajā posmā tai ir jāpārbauda, vai to attiecīgā dokumenta daļu publiskošana, kuras ir uzskatāmas par saistītām ar juridiskajām konsultācijām, var kaitēt šo juridisko konsultāciju aizsardzībai tādā ziņā, ka tas kaitētu iestādes interesēm lūgt juridiskas konsultācijas un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus. Šo interešu kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis vienīgi hipotētiskam. Trešajā un pēdējā posmā, ja Padome uzskata, ka dokumenta publiskošana var kaitēt juridisko konsultāciju aizsardzībai tā, kā tas nupat tika definēts, tai ir jāpārbauda, vai nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato šo publiskošanu, neraugoties uz kaitējumu, kas publiskošanas rezultātā rastos tās spējai lūgt juridiskas konsultācijas un saņemt

atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 38.–44. punkts, un 2014. gada 3. jūlijs, Padome/*in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 96. punkts).

- 44 Tiesa ir arī nospriedusi, ka, ja Padomes juridiskā dienesta atzinuma, kas sagatavots likumdošanas procedūras ietvaros, publiskošana varētu kaitēt Padomes juridiskā dienesta neatkarības aizsardzības interesēm, šis risks būtu jāizsver kopā ar Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajām sevišķajām sabiedrības interesēm. Šādas sevišķas sabiedrības intereses pastāv faktā, ka to dokumentu publiskošana, kuros ietverts iestādes juridiskā dienesta atzinums par juridiskajiem jautājumiem, kas radušies debatēs par likumdošanas priekšlikumiem, var palielināt likumdošanas procesa pārskatāmību un atklātumu un pastiprināt Eiropas pilsoņu demokrātiskās tiesības pārbaudīt tiesību akta pamatā esošo informāciju, kā tas ir īpaši paredzēts minētās regulas otrajā un sestajā apsvērumā. No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Regulā Nr. 1049/2001 principā ir noteikts pienākums publiskot Padomes juridiskā dienesta atzinumus, kas saistīti ar likumdošanas procesu (spriedums, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco* /Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 67. un 68. punkts).
- 45 Šis secinājums tomēr netraucē tam, ka, pamatojoties uz juridisku konsultāciju aizsardzību, var atteikt publiskot specifisku juridisko atzinumu, kurš sagatavots likumdošanas procesa kontekstā, bet kuram ir īpaši jutīgs raksturs vai ļoti ievērojams apjoms, kas pārsniedz konkrētā likumdošanas procesa robežas. Šādā gadījumā attiecīgajai iestādei atteikums ir detalizēti jāpamato (spriedums, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 69. punkts).
- 46 Kā izriet no iepriekš 39. punkta – pirmās daļas ietvaros prasītāja vispirms apstrīd Padomes veikto vērtējumu.
- 47 Attiecībā uz jēdzienu “juridisks atzinums” ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pants nedod pamatu interpretēt šo jēdzienu tā, ka to ir darījusi prasītāja.
- 48 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka jēdziens “juridiskais atzinums” nav Regulā Nr. 1049/2001 definēts. Katrā ziņā no judikatūras, kas ir 2008. gada 1. jūlija sprieduma Zviedrija un *Turco*/Padome pamatā (C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 38. un 39. punkts), izriet, ka jēdziens “juridisks atzinums” ir saistīts ar dokumenta saturu, nevis ar tā autoru vai tā saņēmējiem. Tādējādi – kā izriet no vārdkopas “juridisks atzinums” burtiskas interpretācijas – runa ir par padomu juridiskā jautājumā neatkarīgi no tā, kādā kārtībā šāds atzinums ir ticis sniegts. Citiem vārdiem, izņēmuma saistībā ar juridisko atzinumu aizsardzību piemērošanā nav nozīmes tam, vai šādu atzinumu ietverošs dokuments ir ticis nodots lēmuma pieņemšanas stadijas sākumā, vidū vai beigās. Tāpat šī jēdziena interpretācijā nav nozīmes tam, vai atzinums ir ticis sniegts formālā vai neformālā kontekstā.
- 49 Otrkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma formulējums neļauj secināt, ka tas attiecas tikai uz atzinumu, ko iestāde sniegusi vai saņēmusi iekšējā ceļā.
- 50 Šai sakarā ir jāatgādina, ka no 2008. gada 1. jūlija sprieduma Zviedrija un *Turco*/Padome (C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 42. punkts) izriet, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētais izņēmums saistībā ar juridiskajiem atzinumiem ir jāinterpretē kā tāds, kura mērķis ir aizsargāt iestādes intereses lūgt juridiskos atzinumus un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus.
- 51 Lai gan principā iestāde vēršas pie sava juridiskā dienesta, nav nekādu šķēršļu tam, lai minētā iestāde vajadzības gadījumā šādu atzinumu prasītu sagatavot kādam no ārpusēs. Šādi tas ir gadījumā, ja attiecīgā iestāde atzinumu lūdz advokātu birojam.
- 52 Tādējādi jautājumam par to, vai juridiska padoma autors ir “iekšējs” vai “ārējs”, nav nozīmes attiecībā uz iestādi, kura atsaucas uz izņēmumu, kas saistīts ar atzinumu aizsardzību.

- 53 Visbeidzot, nekādu šķēršļu nav arī tam, ka iestāde, kura atsaucas uz izņēmumu saistībā ar juridisko konsultāciju aizsardzību, šajā atzinumā dalās ar trešajām personām. Tas, ka dokuments ar iestādes sniegtu juridisku atzinumu ir nosūtīts citu iestāžu juridiskajiem dienestiem vai dalībvalstij, pats par sevi nemaina šī dokumenta būtību.
- 54 Tādējādi – atšķirībā no tā, kā uzskata prasītāja, – no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma neizriet, ka juridiskais atzinums iestādei ir jāsagatavo tikai tā iekšējai lietošanai.
- 55 Šai sakarā ir jāuzsver, ka šajā gadījumā, kā to norāda Padome un Vispārējā tiesa to varēja konstatēt pēc tam, kad iepriekš 23. punktā minētā procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros tika iesniegti dokumenti, runa ir par komunikāciju starp trim iestādēm, kas pēc definīcijas nozīmē – lai pieņemtu galīgu lēģislatīvu dokumentu – komunikāciju ārpus attiecīgās iestādes.
- 56 Trīspusējas sarunas ir neformāla trīspusēja sanāksme, kurā piedalās Parlamenta, Padomes un Komisijas pārstāvji. Šo kontaktu mērķis ir ātri panākt vienošanos par visiem grozījumiem, ko akceptējis Parlaments un Padome. Lai arī trīspusējā sanāksmē risinātās sarunas saistībā ar likumdošanu bieži vien attiecas uz politiskiem jautājumiem, tās tomēr var būt arī par tehniskiem juridiskiem jautājumiem. Šajā pēdējā minētajā gadījumā var būt tā, ka trīs iestāžu juridiskajiem dienestiem ir jādiskutē un jāvienojas par vienu nostāju – vienošanos, kura pēc tam vēl ir jāapstiprina katrai no trim iestādēm atbilstoši attiecīgajām iekšējām procedūrām.
- 57 Tādējādi parastajai likumdošanas procedūrai, kura minēta LESD 294. pantā, kas ir procedūra, saskaņā ar kuru ir pieņemta TID, ir trīs posmi (pirmais lasījums, otrais lasījums un trešais lasījums ar pušu samierināšanu), taču tā var beigties ikvienā no šiem posmiem, ja Parlaments un Komisija panāk vienošanos. Lai gan šajā procedūrā var būt vajadzīgi pat trīs lasījumi, pieaugoša trīspusēju sarunu praktizēšana liecina par to, ka vienošanās bieži tiek panākta pirmajā posmā.
- 58 Šajā gadījumā TID tika pieņemta, pamatojoties uz pirmo lasījumu Parlamentā. Parlamenta un Komisijas mandātu termiņa beigu dēļ, attiecīgi 2014. gada jūnijā un oktobrī, trīspusējās sarunas starp Parlamentu, Padomi un Komisiju notika pēc Parlamenta pieprasījuma, lai it īpaši pārrunātu TID 24. panta saturu un panāktu vienošanos par tā redakciju.
- 59 Juridisko viedokļu apmaiņa starp trīs iestāžu juridiskajiem dienestiem kompromisa par lēģislatīvu tekstu atrašanai trīspusēju sarunu ietvaros šajā gadījumā var tikt kvalificēta kā juridiski atzinumi un līdz ar to kā tāda, uz kuru var attiekties izņēmums saistībā ar juridiskām konsultācijām.
- 60 Faktiski juridiskie dienesti rīkojas atbilstoši mandātam un ar mērķi panākt vienošanos. Runa tāpat ir gan par sarunu vedējiem, gan par juriskonsultiem par juridiskiem jautājumiem vienlaicīgi.
- 61 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru dokuments Nr. 2 – dalībvalstij nosūtīta Padomes vēstule – prasītājas skatījumā ir dokuments, kas izpausts trešajām personām, un šī iemesla dēļ neietilpst izņēmuma saistībā ar juridiskajām konsultācijām piemērošanas jomā, ir jānorāda, ka dalībvalstis veido Padomi. Tādējādi uz korespondences apmaiņu starp Padomes juridiskajiem dienestiem un dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām likumdošanas procesā šajā gadījumā var attiekties Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētais izņēmums saistībā ar juridiskajām konsultācijām.
- 62 No iepriekšminētā izriet, ka Komisija pamatoti ir uzskatījusi, ka strīdīgie dokumenti attiecas uz juridiskām konsultācijām Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Tādējādi pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu

- 63 Otrās daļas ietvaros prasītāja norāda, ka, tā kā dokumenti Nr. 1–5 ir aizsargāti ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu, pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato to izpaušanu.
- 64 Tā šai sakarā atsaucas uz 2008. gada 1. jūlija spriedumu *Zviedrija un Turco/Padome (C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46. punkts)*. No tā izrietot, ka likumdošanas procesa kontekstā sagatavotie juridiskie atzinumi principā ir jāpublisko un to publiskošana var palielināt likumdošanas procesa pārskatāmību un atklātumu un pastiprināt Eiropas pilsoņu demokrātiskās tiesības pārbaudīt tiesību akta pamatā esošo informāciju. Šajā kontekstā prasītāja norāda, ka pieprasītajos dokumentos ir aplūkots būtisks Eiropas Savienības konstitucionālās kārtības elements, proti, TID juridiskā bāze, kas ir saistīta LES 5. pantā iedibināto [kompetenču] piešķiršanas principu. Turklāt šis būtiskais elements ir arī prejudiciāla jautājuma pamatā, kas ir uzdots *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Augstā Karaliskā Tiesa, Administratīvā tiesa, Lielbritānija), kas prasītājas skatījumā liecina par sevišķām sabiedrības interesēm.
- 65 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd to, ka likumdošanas jomā vienmēr pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato pieprasīto dokumentu publiskošanu. Abas iestādes šai sakarā norāda, ka īpašiem, uz TID 24. panta pamata sagatavotiem atzinumiem ir delikāts un strīdīgs raksturs. To publiskošana apdraudētu intereses lūgt un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus, Padomes un Komisija spēju definēt un pieņemt aizstāvības pozīciju tiesvedībā tiesā nākotnē, kā arī juridisko debašu objektivitāti un godīgumu Savienības tiesās. Ņemot vērā šos riskus, apgalvotās sabiedrības intereses, uz ko atsaucas prasītāja, negūst virsroku pār sabiedrības interesēm aizsargāt attiecīgos juridiskos atzinumus.
- 66 Vispirms jākonstatē, ka prasītāja nav izvirzījusi iebildi, apstrīdot reāla un taustāma nevis hipotētiska riska esamību, ko visu pieprasīto dokumentu izpaušana varētu radīt juridisko atzinumu aizsardzībai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Tas, ka tā savos rakstos ir devusi mājienu par savām šaubām par attiecīgo dokumentu ārkārtīgi delikāto raksturu, iederas tikai Padomes interešu aizsargāt aplūkotos atzinumus un sevišķo interešu, kas pamato šo atzinumu izpaušanu, līdzsvarošanas ietvaros. Tādējādi Padomes veiktais vērtējums par reālu risku, ka pieprasīto dokumentu izpaušana varētu kaitēt tās interesēm lūgt un saņemt atklātus, objektīvus un pilnīgus atzinumus, nav daļa no šī strīda.
- 67 Ciktāl juridiska atzinuma izpaušana varētu apdraudēt aizsargātās intereses, šis risks būtu jāizsver kopā ar Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajām sevišķajām sabiedrības primārajām interesēm. Kā izriet no iepriekš 34. punktā minētās judikatūras, attiecīgajai iestādei ir jāizsver īpašās intereses, kas aizsargājamas, nepubliskojot konkrēto dokumentu, un tostarp vispārējās intereses, kuru mērķis ir padarīt šo dokumentu pieejamu, ņemot vērā priekšrocības, kuras – kā tas arī norādīts Regulas Nr. 1049/2001 otrajā apsvērumā – izriet no pieaugošās pārskatāmības, proti, labākas pilsoņu piedalīšanās lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī lielākas pārvaldes sistēmas legimitātes, efektivitātes un atbildības pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā.
- 68 Sevišķas sabiedrības intereses, kas var pamatot dokumenta publiskošanu, nav obligāti jānošķir no Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajiem principiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 74. un 75. punkts*, un 2013. gada 14. novembris, *LPN un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. punkts*).
- 69 Ar vispārīgu apsvērumu izklāstu nepietiek, lai pierādītu, ka sevišķas sabiedrības intereses ir primāras pār iemesliem, kas attaisno atteikumu publiskot attiecīgos dokumentus (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 158. punkts*; 2013. gada 14. novembris, *LPN un Somija/Komisija, C-514/11 P un*

C-605/11 P, EU:C:2013:738, 93. punkts; 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 105. punkts, un 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 131. punkts).

- 70 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Komisija uzskata, ka nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas konkrētajā gadījumā attaisnotu pieprasīto dokumentu publiskošanu. Būtībā, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 26. punkta, kura kopsavilkums veikts iepriekš 11. punktā, Padome uzskatīja, ka, ņemot vērā aplūkoto juridisko atzinumu īpaši delikāto raksturu, kas varētu būt strīdu pamatā, pārskatāmības intereses un līdzdalība likumdošanas procesā šajā gadījumā neprevalējot pār vajadzību aizsargāt pieprasītajos dokumentos atrodamo juridisko nostāju.
- 71 Neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem, kas apkopoti šā sprieduma 64. punktā, neļauj apšaubīt šo vērtējumu.
- 72 Pirmkārt, runājot par argumentu, kas attiecas uz to, ka likumdošanas procesa izpratnei nepieciešamā pārskatāmība pati par sevi ir aizsargājama sabiedrības interese, kuru Komisija nav ņēmusi vērā, ir jāsecina, ka atbilstoši 69. punktā minētajai judikatūrai ar tik vispārīgu apsvērumu nevar tikt pierādīts, ka pārskatāmības principam šajā lietā būtu tik sevišķa nozīme, kas varētu būt prioritāra pār iemesliem, ar kuriem attaisnots atteikums piekļūt pieprasītajiem dokumentiem (šajā ziņā skat. pēc analogijas spriedumu, 2010. gada 21. septembris, *Zviedrija u.c./API* un Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 157. un 158. punkts).
- 73 Otrkārt, runājot par argumentu, saskaņā ar kuru sevišķu sabiedrības interešu esamību pierāda arī tas, ka *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Augstā Karaliskā Tiesa, Administratīvā tiesa, Lielbritānija) tiek izskatīta lieta, ir jāatgādina, ka prasītāja rīkojas *British American Tobacco UK Ltd* uzdevumā, kura 2014. gada 27. jūnijā minēto procedūru aizsāka, apstrīdot TID un it īpaši tās 24. pantu, LESD 114. panta gaismā, un lūdza, lai šī tiesa vēršas Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par TID spēkā esamību. Tas, ka prasītāja cēla prasību *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Augstā Karaliskā Tiesa, Administratīvā tiesa, Lielbritānija), vairāk liecina par to, ka runa ir drīzāk par privātām interesēm, nevis sevišķām sabiedrības interesēm. Prasītāja turklāt, gaidot attiecīgās tiesas prejudiciālu nolēmumu, prasīja lietu izskatīt paātrinātā procedūrā (skat. iepriekš 14. punktu), apgalvodama, ka tai ir acīmredzamas intereses saņemt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, lai labāk sagatavotu apsvērumus gaidāmās prejudiciālās tiesvedības ietvaros un šos dokumentus iesniegtu Eiropas Savienības Tiesai, un šī iemesla dēļ tā apstiprina savas privātās intereses.
- 74 Jānorāda, ka attiecībā uz vajadzību panākt pieprasīto dokumentu publiskošanu saskaņā ar sevišķām interesēm, lai būtu iespējams labāk sagatavoties dalībai iepriekšminētajā tiesvedībā, ar šo argumentu būtībā netiek pierādīta tādu sabiedrības interešu esamība, kuras pamato pieprasīto dokumentu publiskošanu un varētu būt svarīgākas par konfidencialitātes aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta izpratnē. Ņemot vērā LESD 15. pantā un minētās regulas preambulas 1. un 2. apsvērumā nostiprināto piekļuves dokumentiem vispārējo principu, šim jābūt objektīva un vispārēja rakstura interesēm un tās nedrīkst tikt jauktas ar īpašām vai privātām interesēm.
- 75 Ņemot vērā iepriekšminēto, pirmā pamata otro daļu nevar pieņemt.

Par otro pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu

- 76 Otrā pamata ietvaros prasītāja norāda, ka Padome neesot pareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, jo tā nav atļāvusi daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Jebkādu juridisku atzinumu aizsardzības ietekmi būtu varējis ievērojami samazināt tas, ja saziņa pa elektronisko pastu būtu bijusi aizklāta. Tā arī uzskata, ka vismaz būtu jāatļauj publiskot TID 24. panta pagaidu versijas, kas pievienotas dokumentiem Nr. 2, 3 un 4.

- 77 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, ja viens vai vairāki minētajā pantā paredzētie izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.
- 78 Šajā gadījumā Padome apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka uz korespondences dalībniekiem, uz kuriem attiecas prasītājas lūgums piekļūt dokumentiem, pilnībā attiecās izņēmums saistībā ar juridisko konsultāciju aizsardzību un tādējādi nav bijis iespējams piešķirt daļēju piekļuvi.
- 79 Padome arī iebildumu rakstā piebilda, ka identificētajā elektroniskā pasta saziņā ietvertu sveicienu vai nenozīmīgas loģistikas informācijas izpaušana nekādā veidā nav sniegusi prasītājai atbilstošu informāciju un tādējādi tai nav nekādas jēgas.
- 80 Šai sakarā – tāpat, kā to darījusi Padome, – ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iestādēm ir tiesības nepiešķirt daļēju piekļuvi gadījumos, kad attiecīgo dokumentu pārbaudē izrādās, ka minētajai daļējai piekļuvei nav jēgas nekādā aspektā, jo šo dokumentu daļas, ja tās tiktu publiskas, piekļuves pieteikuma autors nekādi nevarētu izmantot (spriedums, 2001. gada 12. jūlijs, *Mattila*/Padome un Komisija, T-204/99, EU:T:2001:190, 69. punkts).
- 81 Tādējādi, ciktāl uz aplūkoto dokumentu daļām, uz kurām attiecas piekļuves pieteikums, pilnībā attiecas izņēmums saistībā ar juridisko konsultāciju aizsardzību un atlikušās daļas attiecas vien uz sveicieniem vai nenozīmīgu loģistikas informāciju, ir pamatots Padomes secinājums, ka daļējai piekļuvei nav nekādas jēgas.
- 82 Attiecībā uz TID 24. panta teksta pagaidu versijām, kas pievienotas dokumentiem Nr. 2, 3 un 4, ir jākonstatē, ka viedokļu apmaiņa trīs juridisko dienestu starpā tika atspoguļota ar funkcijas “sekot grozījumiem” palīdzību šo versiju tekstā un tie ir neatņemama juridisko atzinumu sastāvdaļa. Tālab ir spēkā tas pats arguments, kas minēts iepriekš 71.–75. punktā.
- 83 No minētā izriet, ka otrais pamats un līdz ar to visa prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 84 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus saskaņā ar šīs pēdējās prasījumiem.
- 85 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nosprīdž:

1) prasību noraidīt;

2) *Herbert Smith Freehills LLP* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Gratsias

Kancheva

Wetter

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 15. septembrī.

[Paraksti]